

Το ποίημα των βιβλίων (από τα παιδιά του Δ2)

Όταν διαβάζουμε, είμαστε ζωντανοί, πολύ ζωντανοί!

Όταν διαβάζουμε, ανοίγουν τα τζάμια για να μπορούμε να βαστάξουμε τη βαριά ατμόσφαιρα που βασιλεύει στη φαντασία μας.

Όταν διαβάζουμε, τα σπουργίτια σκαλίζουν τη γη, όπου ο άνθρωπος έχει σπείρει σπόρους.

Όταν διαβάζουμε δεν καταστρέφουμε ένα διασκεδαστικό απόγευμα αράγματος!

Όταν διαβάζουμε, τρώμε εφημερίδες... μου ξέφυγε!

Όταν διαβάζουμε, περνάνε οι μέρες ευχάριστα!

Όταν διαβάζουμε δεν μπορεί να τιμωρήσει κανείς τη σκέψη μας!

Όταν διαβάζουμε γινόμαστε συνετοί, ισχυροί άρχοντες που αντιμετωπίζουμε κινδύνους και δαίμονες!

Όταν γράφουμε είναι σαν να τρέχουμε για να προλάβουμε κάποιον φορώντας αυτά τα στενά καταραμένα παπούτσια!

Όταν γράφουμε, «με την άμαξα ο Τζέρι θα σας πάει και θα σας φέρει, όλο το Λονδίνο ξέρει από το πρώτο χέρι».

Όταν γράφουμε οι λέξεις πηγαίνουν τρεχάτες στο περίπτερο της Όλγας.

Όταν γράφουμε οι αγάπες της γης φτάνουν έως εδώ.

Όταν γράφουμε είναι τόσο υπέροχα!

Να τα βιβλία, τα βιβλία η αιώνια δυσκολία!

